

VV۲۷

دانشگاه تهران

دانشکده علوم تربیتی

گروه آموزشی کتابداری

پایان نامه فوق لیسانس کتابداری

عنوان

سیر فهرست نگاری و تدوین کتابشناسی معاصر در ایران

تهیه و نگارش

شهره سلجوچی

استاد راهنمای

خانم نوش آفرین انصاری (محقق)

آذرماه ۱۳۵۹

فهرست مندرجات

صفحه

الف - ب

عنوان

مقدمه

بخش اول

۱ - مجلی ازتا ریخ کتا بخانه و فهرست نویسی در ایران

۶ - آفلسام فهرست ها

۶ - ۱-۲ - سیاهه نویسی

۱۰ - ۲-۲ - فهرست نگاری

۱۲ - ۳-۲ - کتا بشناسی

۱۶ - ۴ - تاء شیر غرب

۱۸ - ۴-۱ - ربرخورد مستقیم ایرانیان با شیوه های غربی
فهرست نگاری و کتا بشناسی

۲۰ - ۴-۲ - رواج فهرستها و کتا بشناسی های غربی در ایران

۲۲ - حواشی بخش اول

بخش دوم

۲۸ - ۴ - فهرست نگاری

۲۸ - ۴-۱ - مقدمه

کسری

عنوان

۲-۱- تعریف

- ۳۴- سیری در فهرستنگاری معاصر ایران
- ۳۵- معنی‌گزینی جنداز فهرستنگاران معاصر
- ۳۶- اعتضادی، یوسف
- ۳۷- انوار، سید عبدالله
- ۳۸- حائری، عبدالحسین
- ۳۹- حدائق، فیض الدین
- ۴۰- دانش پژوه، محمد تقی
- ۴۱- منزوی، شیخ نقی
- ۴۲- منزوی، احمد
- ۴۳- فهرستنگاری از دیدگاه فهرستنگاران معاصر
- ۴۴- حواشی بخش دوم
- ۴۵- کتابشناسی
- ۴۶- ۱- مقدمه
- ۴۷- ۲- تعریف

صفحه

۲۹

۳۱

۳۸

۳۸

۳۸ مکرر

۳۹

۴۰

۴۱

۴۲

۴۳

۴۴

۴۵

۵۰

۵۰

۵۱

عنوان

صفحة

٥ - ۳ - سیرکتا بشنا سی در ایران ۵۱

۵ - ۴ - معرفی تئی چند از کتابشنا سان معاصر ایران ۵۸

۵ - ۴ - آذرنگ، عبدالحسین ۵۹

۵ - ۴ - افشار، ایرج ۵۹

۵ - ۴ - تهرانی، شیخ آقا بزرگ ۶۰

۵ - ۴ - مشار، خانبا با ۶۱

۵ - ۵ - کتابشنا سی از دیدگاه کتابشنا سان معاصر ۶۱

حواشی بخش سوم ۶۲

بخشن چهارم

۶ - ضمایم ۶۳

۶ - ۱ - ضمیمه ۱ - مصحابه ها ۶۴

مقدمه

آذرنگ، عبدالحسین ۶۵

افشار، ایرج ۷۵

انوار، سید عبدالله ۷۹

حائری، عبدالحسین ۸۷

عنوان

صفحه

- دانش پژوه، محمدتقی ۹۲
- شار، خانبا با ۹۹
- منزوی، علی نقی ۱۰۲
- ع-۲- ضمیمه ۲- برخی از فهرستهای فارسی و عربی تا قرن سیزدهم ۱۱۱
- حوالی ضمیمه شماره ۲ ۱۱۶ مکرر
- ع-۳- ضمیمه ۳- برخی از فهرستهای غربی ۱۱۷
- حوالی ضمیمه شماره ۳ ۱۲۱
- ع-۴- ضمیمه ۴- برخی از فهرستهای چاپ شده بعد از مشروطیت ۱۲۲
- حوالی ضمیمه شماره ۴ ۱۴۴
- ع-۵- ضمیمه ۵- بوخی از کتابشنا سیها و سازمانهای تهییه کتابشنا سی بعد از مشروطیت ۱۴۵
- حوالی ضمیمه شماره ۵ ۱۵۵
- کتابشنا سی ۱۵۶

مقدمه

پایان نامه حاضر چنانکه از ناام آن پیدا است تحقیق گونهایست درباره

فهرست نگاری و کتابشناسی از نهضت مشروطه ببعد در ایران درباره تفاوت

این دو مفهوم در متن تحقیق با ندازه ایکه در خوراکین پایان نامه است اشاره

به عمل آمده است در اینجا مقدمتا "افزوذه میگردد که منظور از فهرستنگاری تنها

فهرست کتب خطی موجود در گتابخانه های ایران و منظور از کتابشناسی فهرست

کتب چاپی که در ایران در این دوره بچاپ رسیده میباشد.

روش تحقیق مبتنی بر طرقی چند بوده که عبارتند از:

۱- ف- مطالعه فهرست ها و کتابشناسیهای عمده و تعمق در مقدمه های آنها و

استنتاج اصول یکه موقوفین هر یک از آنها مرا عات کرده اند.

ب- مطالعه کتب و مقالاتی که درباره فهرستنگاری و کتابشناسی در ایران

تدوین گردیده است.

ج- مصاحبه با تنی چند از فهرستنگاران و کتابشناسان حاضر به شرحی گردید.

فهرست مندرجات آمده است و تنظیم نظریاتی که هر یک در ادراک کار خود

در زمینه این تحقیق ابراز داشته اند. در مورد بعضی از فهرستنگاران و

کتابشناسان که دسترسی به آنها حاصل نشدیا اینکه در قید حیات نبودند از

ب

نزدیکان آنها اطلاعات ضروری دسب «بعلاوه به مقاومتیکه درباره آنها

نگاشته شده و در دسترس بود مرآ جمعه گردید».

د - با آنکه روش متخذه برای تدوین شاحدودی میتوانست بنتایج بالنسبه

رضایت پخشی بدهد ولی بلحاظ کمی فرصت و قلت سرمهایه علمی نگارنده و

نداشتن امکان دسترسی به تمام متنا بعی که میشد آنها را در کتابخانه ها سراغ

کرد و نیز بلحاظ عدم امکان مصالحه با کسانیکه در خارج از تهران بخصوص در

شهرستانها ئی نظیر مشهد و شیراز سکونت دارند مانند آنایا ن ولائی وابن

یوسف، این تحقیق آنطور که با یادوشايدکامل نیست بگارنده با وقوف به

چنین نقایصی در صداست در صورت بدست آمدن امکانات لازم این تحقیق را

در آینده دنبال و این اثرا بصورتیکه کمتر مورد ابراد و انتقاد ای بسیاب

بصیرت باشد اراده دهد.

در خاتمه از خانم نوش آفرین انصاری که استاد دورا هنما یم در تدوین این

پایان نامه مهندسا ندوای خانم پوری سلطانی که موضوع این رساله را به من

پیشنهاد کردند و آقایان عبدالحسین آذرنگ و کامران فانی بخاطر کمکهای

فکری تشکر مینمایم.

بخش اول

۱ - مجله از تاریخ کتابخانه و فهرست نگاری در ایران :

فهرستنگاری همواره با ایجاد کتابخانه و جمع آمدن کتب متعدد در بک

نقشه قرین بوده است. از این رو برای بررسی مسئله فهرستنگاری و کتابخانه^{سی} ناگزیر باید به کتابخانه‌ها نظر افکند.

هنگامیکه بشر به جمع آوری آثار مکتوب خود دریک محل برای حفظ
آنها از گزند حوا داش پرداخت، نطفه کتابخانه بسته شد و نخستین کتابخانه‌ها
زمانی ایجاد گردید که بشرالواحی را که مقاصد و افکار وجود را برزوی آنها حسک
کرده بود دریک محل گردآوری کرد. چنانکه اکتشافات باستانشناسی و نوشتہ‌
های ابن النديم و ابو جعفر محمد بن الحنفی^(۱) گواه ملتمثی به وجود چنین کتابخانه‌ها
در ایران باستان میباشد، که اسکندر قسمتی از آنها را بد کتابخانه‌ای در سکه ر
 منتقل ساخت.

در دوره ساسانیان وجود کتابخانه به مفهوم امروزی آن مسلم نست، خاصه
آنکه در آن عهد صنعت کاغذ‌سازی و جرودداشته و این امر منده لازم برای تهییه
کتب به صورت امروزی آن بوده است. یکی از آن کتابخانه‌ها که متعلق به

شاپور بن اردشیر پادشاه ساسانی در بغداد (بغداد) بوده، حتی پس

از رواج اسلام تا زمان هجوم طغیل سلجوقی به آن شهر پا بر جای بوده و براثر

این جماعت از میان رفته است.^(۳) بعلاوه بتنقل ابن النديم، اردشیر با بکان

به جمع آوری کتابها نیکه از ایران باستان در چین و ہند پراکنده شده بودند.^{مورد اشاره}

و فرزندوی شاپورا ول آنها را با کتابهای ذبگرا ز جمله کتابها نیکه از سایر

زبانها به فارسی آن شهد (فارسی میانه) ترجمه شده بود، در گنجینه‌ای

گردآورده و به جمع آوری اوستا تصریحت گماشت.^(۴) در عهد اتوشیروان نیز در

دانالعلم گندی شاپورا هواز کتابخانه‌ای فراهم آمده بوده است.^(۵)

بس از پیروزی اسلام که علم ازان حصار طبقه‌ای سعین خارج شد، خاصه

هنگامه نوشتن کتب فقهی و تذکر سیروتا ریخ زبان و ادبیات عرب و ترجمه

آثار عجمی و فرهنگی اقوام دیلم غیر عرب رواج یافت، تا سیس کتابخانه‌ها

صورت دیگری بخود گرفت و عمومیت پیدا کرد، که قدیمترین آنها عبارت بودند از:

کتابخانه منسوب به خالد بن یزید بن معاویه محمد مردی دانشمند

و ادب پرور بود در قرن اول هجری که بقولی قدیمترین کتابخانه در قلمرو

حکومت اسلامی ایست که برای استفاده نهضوم بوده است، کتابخانه دارالحكمة^(۶)

کدا ساس آن ظا هرا در زمان هارون الرشیه گذا رده شده و در عصر ما مون گسترش
 یافت.

ودرایران اسلامی قدیمترین کتابخانه ای که نام و نشان آن بیادگار
 مانده، کتابخانه ابوالوفا ابن سلمه همدانی است که پیش از سال ۲۰۵ -

هجری در همدان دایر بوده، دیگر کتابخانه عماد الدوله دیلمی در شهر از
 و کتابخانه نوح بن منصور سما مانی و کتابخانه مسعود عزیزی است که مسند
 سعد سلمان مدحت کتابدار آن بوده و خود را با مفترخر سیدانسته، همچنین
 کتابخانه ابن عمید وزیر دری که ابن مسکویه عنوان کتابداری آنرا
 داشته و کتابخانهای دیگری که در این مختصنهای زیبه بیان آذیت داشت.

کتابخانهای آن اعمار طولانی را که بمرور پنهان آمده، گسترش یافت
 و بر اثر حادث ایام از میان رفتہ میتوان با در نظر گرفتن کیفیت مراجعت
 استفاده از آنها و تعلق با فرآديا جا معده درسه دسته خلاصه کرد :

الف - کتابخانهای متعلق به امرا و سلطانین و رجال دولتی که برای
 نشان دادن علاقه خود به دین و دانش به جمع آوری کتب از طرق مختلف
 میپرداخته اند و بدآنها نظیر سایر اشیاء ذی قیمت شخصی خودنمای میکردند.

و دسترسی به آن کتابخانه ها محتاج اجازه خاص بوده و این نکته از فحوا

عبارت این سینا که در سطور آینده درج میگردد استنباط میشود.

ب - کتابخانه های بقاع متبرکه رمادرس و مساجد که کتاب پهسا

کتابخانه های پیشان از طریق وقف و اهداء از لرف نیکوکاران یا امرا و رجال

تامین میشد، چنانکه شاه عباس صفوی در سال ۱۰۰۹ هجری چند جزو قرآن

وقف آستان قدس کرد... بود... و کتابخانه های عمومی که برای استفاده

همگان دایر بوده مانند کتابخانه عمومی مرآت‌آباد یا قوت حموی ذربابه آن -

چنین آورده است "اما مت گرفتن کتاب از کتابخانه های دهگانه مرءوب یا و

سهول الحصول و آسان و بدون تشریفات بود . کتابهای آن پیوسته در دسترس

عموم قرار میگرفت . من همه وقت درخانه ام در حدود ۲۵۵ جلد از کتابهای

این کتابخانه ها را در امانت داشتم و بیشتر کتابهای نیکه سرای مطالعه

میخواستم بدون سپردن وجه اینها یا دادن گرویی در اختیارم گذاشتند .

لازم بذکر است که کتابخانه های بقاع متبرکه رمادرس و مساجد، و

کتابخانه های عمومی (چنانکه ایامش هویدا است) هردو برای استفاده

عموم بوده است و توضیح این نکته لازم است که لفظ عمومی در آن دوران به

دلائل عدید^{۱۶} ای نظیر محدود و بودن کتاب و نتمان افراد با سواد دوازه بسیار

محدودی بوده و منحصر به گروهی طالب علم میشده است.

ج - کتابخانه های خصوصی و یا شخصی دانشمندان و فقها که نظیر^(۱۶)

کتابخانه های خصوصی شخصی فعلی فراهم میآمده، مانند کتابخانه شخصی

ابونصرفا رابی و کتابخانه خصوصی ابو حامد محمد غزالی^(۱۷)^(۱۸).

در آن اعصار کتابخانه را "گنجینه" و کتابدار را "گنجور" میگفته‌اند

و در زبان عرب "خزانه" و "خازن" اطلاق میکرده‌اند.^(۱۹)

۲ - اقسام فهرستها :

در برداشتم کتابخانه‌ها شیکه ذکر آنها گذشت تبیه صورت ریزکتا بیها

به دو مدل رو طریق مرسوم بوده است.

الف - صورتیکه در آن به کتاب بعنوان شیوه ذیقیمت توجه میشده

و غرض از تنظیم صورت، مراقبت از آن رحفظ آن بوده کدبآنها در این تحقیق

به تبعیت از متأخرین سیاه طلاق خواهد شد.

ب - صورتیکه جنبه علمی داشته و بیشترمه توجه ما هیئت کتابخانه بوده

است که به فهرستگاری و کتابشناسی امروزی نزدیکتر است و آنرا فهرست

مینامیم.

۱- سیاه نویسی :

هنگامیکه مسؤول کتابخانه (خازن یا گندبور^(۲۰)) تغییر می‌افتد

و به جهت آن یا بهای دیگر، ممکن است کتابهای کتابخانه‌ای (کنجد

یا خزانه) بهمراه سایر اشیاء ذیقیمت موجود در آن لازم می‌مده، پس

از بازدیده کتاب گلما تی از قبیل "عرض، ملاحظه، تحول، ابواب جمع

کتاب بدراخازن" در حاشیه آن درج می‌کرده و باین طریق نشان میدادند

که کتابها با زدیدش و درخاتمه کار نیز صورتی از کتابها و تما می‌اشیاء

تهیه و در آن به توصیف ظاهری آنها اکتفا می‌کردند. این جریان را با مراجعه

به حاشیه کتابهای مانده از اعما رفایم و سیاهه‌های که مربوط به قرون

اخیر است، منوان مشاهده کرد. چنان‌که در مورد گنجینه شیخ صفی در تاریخ

۱۱۲۷ هجری پس از حواشی که به آن گنجینه گذشته طوماری بطول ۷۵۷ و عرض

۱۲ سانتی‌متر تحت عنوان عرض تهیه شده و در آن ضمن احصاء مشخصات سایر

اشیاء از کتابها نیزیا دشده و درباره کتابها پس از ذکر تعداد کلی کتابها

و تعداد مجلدات هر عنوان پذکر نشانه ایم هر کتاب که با آن شهرت داشته و اعاف

جلد و کاغذ و خط و صایعی که در حواشی آن بکار رفته سند کرده‌اند مانند:

"صحف مجید" . ۷۴۴ جلد . ۳۰ جرو، دور زدیف نهم چنین قید شده بخط

چهار رک حضیت امیر، لذتمنیں علیہ السلام، نہام قرآن، پوست آهو، مذهب

جند تیماج بیاض، حاشیه ترجمه دارسیز اندرون متن مذهب ترجمه دار.

مع قابلیت حداکثر سرخ، مستعمل، مجلد .^(۲۲) جالب آنکه در قسم‌هایی

از این طومار این عبارت سلاخه می‌گردد. "بعرض میرساند که در خصوص

بعضی اجناس و اسباب سرکار آستانه مقدسه که وکلا سامی در این وقت

با زدیدن موده نسبت به نسخه میرزا عبدالله مشارالیه که سی سال قبل از این

ممیزی شده قصور ملاحظه ... صورت کسور مزبور را مفهلاً "قلمی و عرض نماید".^(۲۳)

نویسنده طوما رمزبور بدنیال این عبارت علی از میان رفتن بعضی اشیاء و

کتابها را در فاصله دو با زدید بر شمرده. از این عبارت معلوم میگردد که هر

ممیزی با ملاحظه سیاهه قبلی صورت میگرفته و این سیاهه‌ها در کتابخانه

حفظ میشده است. نظیراً این جریان در مورد کتابخانه سلطنتی قاجار ملاحظه

میگردد. و در آن از کتابها به همراه سایر اشیاء در ارقامی بنام نسخه

صورت برداشی میشده است و تحويل و تحول کتابها و بدایور کلی "نزانیه"

با تهیه چنین صورتها نیز که به مجموعه آنها دسته فردی است که اطلاق میشود

صورت میگرفتند. نگارش این دسته فردها با خط سیاق همراه بوده، بخلاف

کتابها با شماره ترتیبی مشخص گردیده است. منابع مثال عبارات مندرج

در برگ پایانی دستکشواره ۱۲ عیناً نقل میگردد و با این عبارت: "عمر-

خیام، عربی، قطع وزیری، تاریخ طبع ۱۴۹(؟) در گنداد، جلد کاغذی

آبی، نمره ۱۲۵۲۶، یک جلد. تا این شماره در این افراد خاتمه

داده میشود. دیگرها این افراد مراجعت نمیشود و از شماره ۱۲۵۲۷ دروز قسم